

Nr 358.

Av fröken **Hesselgren m. fl.**, om de kvinnliga lärarnas vid högre kommunala skolor löne- och pensionsförhållanden.

Genom ikraftträdandet av det nya avlöningsreglementet för de högre kommunala skolorna (SFS nr 509/1943) och tjänstepensionsreglementet för dessa läroanstalter (SFS nr 510/1943) hade man förväntat, att dessa skolors lärare i löne- och pensionshänseende skulle komma att jämföras med lärarna vid de statliga läroverken. Detta har också skett med hänsyn till de manliga lärarna.

Beträffande de kvinnliga lärarna har emellertid överensstämmelse i löne- och pensionsförhållanden med motsvarande kategorier statligt anställda lärare ej blivit genomförd. Som motivering har man hänvisat till statsfinansiella skäl. För dessa lärare har stadgats, att lönegrad icke skall omfatta den för lönegraden angivna högsta löneklassen samt att för dem vid pensionering skall tillämpas tjänstepensionsunderlaget för lönegraden närmast *under* den för deras befattning gällande. Den sistnämnda bestämmelsen har tillkommit, ehuru de kvinnliga lärarna ha samma pensionsålder som de manliga och i likhet med dessa vidkännas de pensionsavdrag, som äro stadgade för respektive lönegrader.

Förutom nu nämnda särbestämmelser för de kvinnliga lärarna finnes i kapitlet Övergångsbestämmelser till avlöningsreglementet ett stadgande, som innebär, att kvinnliga lärare ej före viss angiven tidpunkt skola kunna uppflyttas i den näst högsta löneklassen inom respektive lönegrad.

De kvinnliga lärare inom de högre kommunala skolorna, som avses i ovanstående avlönings- och pensionsreglemente, äro såväl beträffande utbildningstidens längd och utbildningens art som ock med avseende på tjänstgöringsförhållandena och den samhälleliga betydelsen av arbetsuppgifterna jämförda med kvinnliga lärare av motsvarande kategorier vid de högre statliga skolorna. De statsanställda lärarinnorna ha numera uppnått full likställdhet med sina manliga kolleger med avseende på rätt att åtnjuta lön enligt högsta löneklassen inom vederbörande lönegrad samt att tillgodoräkna sig tjänstepensionsunderlag för den lönegrad, som är gällande för vederbörandes befattning.

Konsekvensen och rättvisan synas oss fordra, att även ovan berörda kvinnliga lärare vid de högre kommunala skolorna likställas med de manliga lärarna inom dessa skolor såväl beträffande avlönings- som pensionsförhållanden.

Det måste också i detta sammanhang framhållas, att den kår det här gäller är mycket liten, varför ett upphävande av de restriktiva bestämmel-

serna i avlönings- och pensionsreglementet av 1943 för lärarinnorna vid de högre kommunala skolorna skulle komma att draga relativt små omkostnader för statsverket.

I anslutning till vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta,

dels att de kvinnliga lärare vid de högre kommunala skolorna, vilka avses i avlöningsreglementet för dessa skolor av den 30 juni 1943, måtte tillerkännas rätt till lön enligt högsta löneklassen inom den lönegrad, som är gällande för respektive befattningar;

dels att för kvinnliga lärare, som avses i tjänstepensionsreglementet för de högre kommunala skolorna av den 30 juni 1943, skall tillämpas tjänstepensionsunderlaget för den lönegrad, som motsvarar den för befattningen gällande.

Stockholm den 21 januari 1944.

Kerstin Hesselgren.

Ebon Andersson
i Stockholm.

Disa Västberg.

Anna Ronnebäck.

Ruth Gustafson.

Elsa Johansson.
